

[Finansministeren.]

Støtte fra Det konservative Parti, naar det gælder om at begrænse Arbejdstiden. Det er jeg glad ved, for jeg ved, at der er andre Krav paa Trapperne.

Med Hensyn til Overportørerne, som Statsbanerne ikke har kunnet opgive det nøjagtige Tal paa, vil jeg gerne sige, at naar man i dette Aar har gennemført Bestemmelsen om Arbejdstidens Nedsættelse, og det Udvalg, som har beskæftiget sig med den Sag, og Finansministeriet straks har henvendt sig til de forskellige Administrationer og bedt dem om at fremme Arbejdet saa meget som muligt, for at de nye Bestemmelser kunde træde i Kraft til 1. April, var det ud fra den Betragtning, at vi vidste, at det vilde kræve et betydeligt Forarbejde at opgøre, hvor stort Personale man skal have, naar man fik den omtalte Nedsættelse af Arbejdstiden, og at man var klar over, at der kunde være Tilfælde, hvor det var umuligt at naa til en fuldstændig Opgørelse af dette Forhold. Det er sket for Statsbanernes Vedkommende, men efter den Kritik, som man nu udøver over for Statsbanerne med Hensyn til Afskedigelsen af ældre Folk, tror jeg, man kan være rolig for, at Statsbanerne ikke antager flere i disse Stillinger som Overportører end strengt nødvendigt; der er vist ingen Fare i den Henseende.

Endelig maa jeg sige om Dommerfuldmægtigene, at siden det blev vedtaget, at disse Stillinger skulde være Statsstillinger, har der været en stadig Forøgelse af dette Personale, og jeg synes, Administrationen har stillet sig overordentlig forstaaende over for de Krav, der er fremkommet. Jeg har ogsaa i Lønningsudvalget udtalt mig om dette Spørgsmaal, og jeg finder ingen Anledning til at komme nærmere ind derpaa. Jeg forstaaer, at det er et Kompetencespørgsmaal, man her søger at rejse: om det er Lønningsraadet eller Lønningsudvalget, der skal være den mest indflydelsesrige Institution i disse Forhold. Det skal jeg ikke blande mig i, men kun sige, at hvis Lønningsudvalget vil have meget Arbejde og mange Henvendelser om Forbedringer af Tjenestemændenes Kaar, saa skal den Forhandling og de Udtalelser, der her fremkommer, jo nok resultere i en livlig Tilgang til Lønningsudvalget. Jeg tror, man saa bliver nødsaget til at begynde paa Normeringslovforslagets Behandling, saa snart Rigsdagen træder sammen i Oktober Maaned, thi saa vil Lønningsudvalget blive et Finansudvalg Nr. 2, og vi vil faa en ny Lønningslov hvert Aar og ikke en Nor-

meringslov vedrørende enkelte Stillinger, som man mener bør oprettes, eller hvor man mener, der er Anledning til Forfremmelse paa Grund af Arbejdet. Det bliver i saa Fald en ny Lønningslov hvert Aar, men om Rigsdagen i det lange Løb vil være tjent med det, maa jeg jo overlade til Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. F. Ulrichsen: Den højtærede Finansminister maa ikke og kan ikke opfatte mine Udtalelser saaledes, at jeg skulde ønske hvert Aar at tage Lønningsloven i al Almindelighed op til Debat. Nej, tværtimod, efter de Bemærkninger, jeg fremsatte om Ligelighed og Ensartethed i Statens Forhold paa disse Omraader, maa jeg netop være af den Mening, at man nøje maa paase, at man ikke træffer Lønningsbestemmelser, der udsorterer enkelte Poster, men at man stadig har Helheden og Klassifikationen for Øje.

Jeg vil vedrørende Sygeplejerskerne gerne sige, at det i hvert Fald er saaledes, at i Københavns Borgerrepræsentation var det et, desværre tidligt afdød, konservativt Medlem af det andet høje Ting, Frk. Fritze Teisen, der først rejste Spørgsmaalet om og med megen Kraft arbejdede for at faa gennemført en Bedring af Sygeplejerskernes Kaar. Der er for Sygeplejerskerne det ganske særlige Forhold, at under den haarde Elevtid bliver de svage sorteret fra, og naar Gerningen ikke desto mindre slider saa meget paa Sygeplejerskerne, er det det bedst mulige Bevis for, at det er en Etat, der kræves overordentlig meget af.

Endelig vil jeg gerne sige, at den højtærede Finansministers Udtalelse om Statsbanernes Administration og Blancobestemmelsen vedrørende Overportørerne synes at tyde paa, at ogsaa han er klar over, at det er en uheldigt formet Bestemmelse, saa man fremtidig forhaabentlig bliver fri for paa Normeringsloven at faa den Slags Blancobestemmelser. Det er Meningen, at der paa Normeringsloven skal staa, hvor mange Tjenestemænd der skal være af hver Grad, og jeg haaber altsaa, at denne Diskussion har medført, at man fremtidig bliver fri for Blancobestemmelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1—10

vedtoges uden Afstemning.